

לעילוי צשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל זרעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

6:27 - פלג המצות עש"ק
הדלקת נרות לשבת - 7:36
זמן קריאת שמע/המ"א - 8:47
זמן קריאת שמע/הגר"א - 9:23
סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:33
שקיעת החמה ליום השבת - 7:55
מוצש"ק צאת הכוכבים - 8:45
צאת"כ / לרבי"צ תש" - 9:07

* משדליק מוקדם אין לאור מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר "בואי כלה")

TORAH TAVLIN IS AVAILABLE FREE OF CHARGE! TO SPONSOR / DEDICATE AN ISSUE, OR RECEIVE IT BY E-MAIL FOR YOURSELF AND FOR YOUR SHUL, PLEASE CALL 845-821-6200 OR SEND AN E-MAIL TO: TORAH TAVLIN@YAHOO.COM

בראתי יצר הדע ובראתי לו תורה
התבלין
A TORAH TAVLIN Publication
34 MARINER WAY MONSEY NY 10952

שבת קודש פרשת אמור - ג' אייר תשע"ד

Shabbos Parshas Emor - May 3, 2014

י"ה בעומר
פרק ב' דאבות

לקחי חיים ודברי התעוררות צדור עפ"י פרשיות השבוע מאת הרב שלום פערל שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש

מאצרותיו של המגיד

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הניאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהינה (כג-טו) - בענין 'וספרתם לכם - שתהא ספירה לכל אחד ואחד'

אֵינָתָּא בגמרא (מנחות ט"ו), "תנו רבנן, וספרתם לכם, שתהא ספירה לכל אחד ואחד". וכתבו התוס' (ד"ה וספרתם וכו'), "וספרתם לכם שתהא ספירה לכל אחד ואחד - גבי יובל כתיב 'וספרת לך', דאבית דין קאמר להו רחמנא".

וגראי לזה - שכונתו היא אל מה שכתב ב'חידושי הרשב"א על מסכת מנחות', "שתהא ספירה לכל אחד ואחד - פירוש, שכל יחיד חייב לספור וכו'. וקשיא, היכי משמע 'לכל אחד', אדרבא, 'וספרתם לכם' בלשון רבים, משמע דלרבים מוהיד רחמנא, דהיינו לצבור או לב"ד, אבל לא לכל יחיד ויחיד וכו'. א"נ, מדכתיב גבי יובל 'וספרת לך' - ל' יחיד, מכלל, דלכם' לכל חד וחד קאמר". וכי"כ בליקוח טוב' (מהנאן רבי יוסף ענגיל, כלל א' סוף אות י"ב ד"ה וא"כ יש מכאן, "נראה שפירשו התוס', דאי לא נאמר 'וספרתם לכם' רק 'וספרת לך', הוי מפרשינן לקרא, דלב"ד ציווה רחמנא לספור ספירת העומר, ולא ליחידים ונמצא, שמה שאמרו בש"ס 'שתהא ספירה לכל אחד ואחד', בא למעט דלא נטעה הדמיון הוא רק על הב"ד".

והמשך והקשה, "ולכאורה קשה, מדוע לא פירשו האי 'וספרתם - שתהא ספירה לכל אחד ואחד', כי הא דדרשינן במסכת סוכה (מ"א) 'זלקחתם לכם - שתהא לקיחה לכל אחד ואחד', כי שם הפירוש דבא למעט שלא יועיל שליחות בליקחת לולב, רק שכל אחד ואחד צריך ליקח בעצמו, דשם אין שייך לומר דה"א דהמצוה על הב"ד, דרך בספירה שייך למיטעי הכי, הואיל ומצינו ספירות יובל בב"ד, אבל בליקחת לולב מהיכי תיני דנימא שתהיה המצוה על הב"ד", (אבל ב'מאיד' שם [ד"ה אמר המאירי וכו'] כתב להיפוך, "וכן אין אחד מוציא את חבריו, שהרי דרשו 'זלקחתם' - שתהא לקיחה ביד כל אחד ואחד". ויש כאן מקום עיון, ומה הוצרכנו להביא דבר זה מן המקרא, וכי היכן מצינו מצוה התלויה במעשה כעין נטילת לולב ותפילין וציצית, שהיא אחד מוציא את חבריו, שאם אמרו בשופר ומגילה ודומיהם, הוא מפני שהם תלויים בשמיעה, [וכן הקשה ח'כפות תמרים' שם ד"ה אמנם קשיא לי וכו', והערוך לנר' שם ד"ה שתהא לקיחה וכו']. אבל עיוני ב'חלקת יואב' [חלק א', חלק ח"מ, הלכות שלוחין ריש סי' ד' ד"ה ומתחלה וכו'] שיישב, "דשאני נטילת לולב ביו"ט הראשון, דצריך לכם דוקא, ואין אדם יוצא רק בשלו, לכך שפיר היה מהני שליחות ביו"ט הראשון אי לא גזירת הכתוב". ומ"מ תידעו בה, שמאחר שאינו בא אלא לדצות על המים, הייתי אומר שיטלוהו בית דין, ודיינו בכך, וישיב, "דרך בליקחת לולב צריך קרא למעט שליחות, משום דהוי מעשה משא"כ בספירה דהוי 'מיל' דלא מימסרין לשליח, לא בעי קרא למעט שליחות, ועל כן הוכרחו לפרש, ורואה הוא מה שכל אחד ואחד סופר ולעט אמרינן דהמצוה על הב"ד, ולפי"ז נמצא, דגם דעת התוס' היא כדעת המחז"ט, דס"ל דאפילו בחד שליח שייך הא דמילי לא מימסרין לשליח".

רעיונות והתחזקות באמונה ובעבודת הש"ת מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה"ק

טיב התבלין

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני ה' מקדשכם וגו' (כב-לב) - "ונקדשתי" - מסירת נפש בתוך בני ישראל

פירש"י: מסור עצמך וקדש שמי עכ"ל. הנה חובת מצוה זו מיטל על כל בר ישראל, ועל אף שקיומה בפועל אינה נהוגת כי אם במצבים שונים, עכ"ז מוטל על כ"א להשריש חובתה בליבו, ועליו לדעת את האופנים בהם הוא מחוייב לקיימה. וזאת מפני ב' טעמים, א. כדי שאם יודמן לו לקיימה בפועל יהיה מוכן ומוזמן לכך. ב. כי אף אם לא יקיימה בפועל יקיימה במחשבתו, ובזה הוא בכלל מה שאמרו חז"ל (שבת טג) חושב לעשות מצוה ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה.

וכל צדיקי הדורות קיימו מצוה זו מתוך געגועין וכיסופין לבוראם, ומסופר על אחד מתלמידי דה"ק רבי מרדכי מלכוויטש זי"ע, רבי מאיר ממד זצ"ל, שהשתוקק למצוה זו למאד, ר' מאיר זה היה סוחר, ולדגל מסחרו היה מרבה לגדוד מעיר לעיר, אידע פעם בעת שנודר לצורך מסחרו, עבר בתוך יער שמם, ושם ביער התחבא איזה ערל, וכשנתקרב העגלה סמוך למקום מחבאו, יצא משם ולא היניחו להמשיך בדרכו.

ר' מאיר הוכרח לעצור את הכברה, והגוי טיפס עליה, והתקרב אל ר' מאיר, כשמחזיק צלם בידו האחת, והרבה בידו השניה, ואמר לר' מאיר שרוצה שייציל לו ינישק את הצלם, ובאם יסרב ידרוג אותו בדורבן, כראות ר' מאיר את אשר לפניו, דיבר על לב הערל, והתחנן על נפשו ועל נפשות ביתו, אך הערל התעקש ומאן לשנות את רצונו, בראות ר' מאיר שלא יועילו תחנוניו, התכונן לקדש שם שמים, ואמר אל הערל, שהוא לא ינשק את הצלם, ומוכן הוא למסור נפשו עליה, לשמע דברים אלו, הכניס הערל את הסכין לתוך כיסו המיוחד, מבלי לעשות מאומה. לפליאת ר' מאיר שאל אותו הגוי אם הוא מכיר. ענה לו ר' מאיר שאינו מכיר, סיפר לו הגוי, שהוא היה הילד שנתגדל בתוך ביתו. כי ר' מאיר זה עבר פעם באחת הדוחכות, ומצא שם ילד נכרי חושב ובוכה, שאל אותו ר' מאיר לפשר בכייתו, ענה הגנע שחסר לו קורת גג כפשוטו, כי אביו ורקו מביתו, ואינו רוצה עוד להחזיקו, גבר רחמי ר' מאיר על הנוע, והומינו לתוך ביתו, ומאז והלאה נתגדל כבן בית בתוך ביתו. עד שגדל והיה לאיש.

עכשיו סיפר הערל, כי במשך אלו השנים לא הסתפקת במה שנתת לי קורת גג. אלא היית דואג לכל מחסרי כאילו הייתי לך כבן יחיד, ותמיד דרגשתי שגמלת עמדי חסד שאין לשעו, ואחד שהייתי לאיש חיפשתי תמיד איזה דבר שאוכל לגמול לך על מידת טובך, אך לא היה לי במה, כי ברוך ה' הנך בעל פרנסה ואינך חסר מאומה, אך דבר אחד הייתי יודע שאוכל לגמול אתך, כי בהיותי בביתך ראיתי בך, כי הנך משתוקק מאוד למסור נפשך לבוראך, ואמרתי בליבי הנה אפשר להביאך לידי כך שתקיים מצוה זו בפועל ע"י הסכמתך להידרג על קדושת שמו, ולשם כך עשיתי פעולה זו, אך למעשה אחר שויכיתי אותך בכך, אינו נעשה על ליבי לקיימה בפועל.

וראים מזה עד כמה השתוקקו הצדיקים למסור נפשם למען שמי ית', עד שאפילו ערל שלא ידע בין ימינו לשמאלו, הצליח להביס שיתכן ויש כזה מצאיתו, ולטובה יחשב לו להיחודי אם יזכה בכך. יח"ד שנוכה ע"י מצוה זו לשלימות ולכל טוב.

צמשל: The lesson imparted by Rashi at the beginning of the *parsha* is timeless: “Say and you shall say” - *to warn the older ones to instruct the younger ones.*” *Rebbeim, Morahs* and teachers of all kinds play a crucial role in the continuance of *Klal Yisroel*. Not only must young

A SERIES IN HALACHA למעשה הלכה
LIVING A "TORAH" DAY
Keeping the Jewish Camp Holy (2)
The Torah Prohibition. In *Parshas Ki Seitzei* (1), the *Torah* states as follows: “*He will not see by you a shameful (inappropriate) thing.*” From here, we learn that one is not permitted to recite words of *kedusha* (*Torah, Tefillah, Berachos*) in the view of what is termed “עררה”. According to *Torah* law this prohibition only includes when the private body parts of a boy age 9 or older, or a girl age 3 and older - both Jewish and non-Jewish - are in his view. This prohibits everyone, men and women alike, from saying words of holiness. **Dead Body.** Even the *ervah* of a dead body creates the prohibition. This is relevant at the *Tahara* (washing and clothing of a deceased body by the *Chevra Kadisha* before burial is done) when certain *posukim* quoted from “ספר מעבר יבק” are said by one *Chevra Kadisha* member while the others are busy doing the washing and dressing. The one reciting the *posukim* must be careful that the *ervah* of the deceased is fully covered when he recites the *posukim*, or he turns his entire body away so that the *ervah* is behind him or at his side. (He must also be careful that there is no bad smell there during the *Tahara* [from human excrement]. If there is, and it cannot be removed for the moment, he should step outside and say the *posukim* there. Similarly, sometimes when doing *kapporos* before *Yom Kippur*

הוא היה אמר

Vizhnitzer Rebbe, R’ Chaim Meir Hager ZT”L (M’Otzrosayhem shel Tzaddikim) would say: “*Parshas Emor* is very special since it includes all the holidays. In fact, this *Shabbos* deserves to be called ‘*Shabbos HaGadol*’ because an intelligent person can accomplish so much on this *Shabbos*. Imagine! By paying attention to the *Torah* reading, one can do everything at one time: eat *matza*, sit in the *sukkah*, blow the *shofar*, shake the *lulav* and *esrog*, and bring the *Omer*, etc. Is there any greater pleasure in the world than that?”

R’ Chaim Kreiswirth ZT”L (quoted from Avos M’shulchan Rabboseinu) would say: “‘*What is the proper path that a person should choose for himself? Whatever is a credit to himself and earns him the esteem of his fellow men.*’ (אבות ב-א) The ‘fellow men’ whose esteem a person should aspire to earn, are one’s rabbis, *Torah* teachers and other *Torah* sages. The *Gemara* records (שבת קנב): Rabbi Eliezer asked the sage Rav, ‘Who is destined for *Olam Haba*?’ Rav answered him, ‘Anyone whose *rebbeim* are pleased with him.’ We might have expected Rav to answer that one is destined for *Olam Haba* if he is meticulous in his performance of *mitzvos*, but this is not what Rav said. Rather, if one follows in his teachers’ ways and they are proud of him, then he is destined for *Olam Haba*.”

A Wise Man would say:

“A friend is someone who thinks you’re a good egg even if you’re cracked!”

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

SPONSORS

Tuvia's
SEFORIM, JUDAICA & GIFTS
845.426.0825 Fax 845.426.6411

children have capable and dedicated teachers to instruct them, but people of every age must have their own role models to emulate. Any person who is “older” has a responsibility to be a role model for those “younger” than him. You are never too old to guide - and never too young to learn.

מאת מו"ה ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

In a place where the chickens have been for a while, there is a repugnant smell from their waste and one should turn away and walk at least 7-8 feet from where the smell ends and then say the *posukim* of the *kapporos*.) **At a Bris Milah.** As mentioned above, the *ervah* of a boy under nine is not a problem. This is the ruling of the RM'A (2), who argues with the *Shulchan Aruch's* view that one should try to be strict even with a boy under nine. (Even the *Mechaber* agrees that it does not invalidate the recital of *Krias Shema*, unlike like the *ervah* of a grown man or boy over nine that does invalidate the *Shema*.) Accordingly, at a *Bris Milah*, it is permitted for the *Mohel* and father to say the *berachos* even if the baby is uncovered. The **Magen Avraham** (3) says that even in this case, the *Mohel* should not touch the *ervah* when he makes the *beracha* for the *Bris*. The **Mishna Berura** (4) writes that most *Poskim* argue on this and permit it. Not only is it permitted, he says, but the *Mohel* should not let go after getting his first positioning grip (known as תפיסה), because it not safe to wait until after the *beracha* is recited and then be pressured to hurry and achieve a proper grip. Because of this safety reason, the GR'A (5) says that it is forbidden to do like the Magen Avraham. **The Ervah of an Animal** does not prohibit one from saying words of *Kedusha* when it is in one's view.

(1) דברים כג:טו (2) א"ח עה:ד (3) שם עה:ח (4) שם (5) הלכות מילה י"ד ש"ה

Mazel Tov to Tzvi Meir
Blonder on his Bar Mitzvah.
May he grow up to be a true
Source of Nachas to his
Parents, Rabbi & Mrs Raphael
Blonder, and to the Blonder
and Shechter Grandparents

Camp
Merockdim
26 Parker Blvd.
845.362.0287

מעשה אבות... סימן לבנים

ששת ימים תעשה מלאכה ובוים השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו וכו' (כג-ג)

The following story began sometime around 1960, when the mother of a marriageable-age girl approached Rabbi Sholom Gordon Z"l, the Lubavitch emissary in Newark, New Jersey, with a problem. Her daughter was already an older girl and was having a hard time finding a *shidduch* (match). This was weighing on her mind most considerably.

“Although my husband and I are not very observant,” she said evenly to Rabbi Gordon, whom she had known when her daughter had studied in his Bible class, “nevertheless, we have heard wonderful things about the **Lubavitcher Rebbe (R’ Menachem Mendel Schneerson ZT”L)** and how he can help people in miraculous ways.” She requested of Rabbi Gordon to arrange a meeting for herself and her daughter with the Lubavitcher Rebbe and Rabbi Gordon complied by setting it up. He even drove the mother along with her daughter to Eastern Parkway, to meet the *Rebbe*.

Mother and daughter went into the *Rebbe’s* inner chamber and Rabbi Gordon waited outside. When the mother emerged from the office, though, she looked quite upset. “What happened?” inquired Rabbi Gordon.

“Well,” answered the mother, “I went into Rabbi Schneerson’s office and asked him for a blessing for my daughter’s *shidduch*. I was surprised when he began to ask me questions about my life and our lifestyle. He asked me what our source of livelihood is. I told him that we have a very successful retail store in Newark. Then, he asked me if it is open on the Sabbath. I told him that it is. Apparently the rabbi was none too pleased.” The woman did not seem to think there was anything wrong with telling a grand rabbi that she did not keep *Shabbos*.

Her eyes narrowed and she continued. “Then, and this is what I really do not understand, the *Rebbe* suggested that since we are financially secure, we should close our store on *Shabbos* and G-d will then send our daughter her *basherte* (intended one). I countered that the store is important to provide for our daughter in case something happens to us and she does not get married. When G-d sends her *basherte*, I told him, then I will close the store. The *Rebbe* disagreed and said the store must close first and then the *shidduch* will come.” Rabbi Gordon nodded in understanding.

“Excuse me, Rabbi Gordon,” continued the woman in her no nonsense way, “I am from Europe. I speak *Yiddish* and I know Chassidic Rebbes. They give a blessing and want a donation. I didn’t come here for business advice!”

On the drive home, Rabbi Gordon tried to explain to the unyielding woman that by turning away from the *Rebbe’s* advice, she was in effect, dismissing the blessing he was offering. All she had to do was close her store and she would enjoy many happy years with her married daughter and her eventual family. But the woman was adamant.

Years went by. 1967 arrived and with it came the Newark Riots, amid a great deal of violence and vandalism. The riots were a major civil disturbance that occurred between July 12 and July 17, 1967. It was sparked by the arrest, at the hands of two white police officers, of a black cab driver and his alleged mistreatment, and an ensuing melee quickly erupted. The six days of rioting, looting, and destruction left 26 people dead and hundreds injured in the city of Newark, and the riots are often cited as a major factor in the decline of the city of Newark and its neighboring communities. One store that was thoroughly destroyed in the rampage was the large retail establishment owned by the woman who refused to close her store on *Shabbos*. It was a total loss. She considered rebuilding, however, now that she was already nearing retirement age and with her husband having passed away shortly before, the woman decided not to rebuild the family store.

Lo and behold, it didn’t take but a few months before the woman’s daughter, now close to forty years old, was introduced to a fine young man from an observant home and soon after that, she was married, much to the joy and happiness of her mother. The couple decided to remain religious and have since created a wonderful observant family. The irony was not lost on the mother who realized that had she closed her store when the *Rebbe* told her to and not when it was closed for her, she probably would have enjoyed many more years of *nachas* and enjoyment from her daughter and her family.

משל למת הדבר דומה

ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא ימנעו בעיני וגו' (כא-א)

משל: During the height of the *Haskala* (Enlightenment) movement, a teacher at a school under the auspices of non-religious educators, was befriended by a local *Rav*, a *Talmid Chacham*, righteous, wise and of social acumen, who carried on long conversations and disputes with him. This fellow then began to bring his colleagues with him, and the *Rav* would spend hours in pedagogical debate with them.

A *Rebbi* from the traditional *cheder*, was unable to get much time with the rabbi, and complained to him. “Why do you invest so much of your resources in these lost souls?

Do you really think you can change their minds? I have been trying to talk about an important issue with you, and I cannot get more than a few minutes of your time, whereas you readily donate many hours to these people!”

The *Rav* embraced the *melamed* in conciliation. “You must understand, that every minute I keep these people occupied, I am preventing them from spouting their obscene philosophies to their students. I wish I could detain them here all day! But you teach true *Torah* to your charges, and I don’t want to keep you from them for one extra moment!”

ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה
היא מחללת באש תשרף וגו' (כא-ב)

In this week’s *parsha*, we encounter a very unusual and seemingly cruel law concerning the daughter of a priest. Unlike other Jewish girls, if a *kohen’s* daughter is defiled by having illicit relations, she shall be burned by fire. Rather than strangulation, a harsher punishment is meted out; death by fire. Why is her punishment so much more severe?

R’ Alexander Zusia Friedman ZT”L (Mayana shel Torah/Avnei Azel) writes a remarkable insight based on a teaching of the **Imrei Shefer (R’ Shlomo Kluger ZT”L)**. He denotes that Jews, who think of themselves as “priests,” elite people of status and holiness, frequently cannot find the time to pay proper attention to their children’s education, because they are all-consumed with their own progress, physically and spiritually, as well as their own activities and actions. While the parents may be pre-occupied with seemingly “good deeds” such as studying *Torah* and performing *mitzvos*, their daughters, who are left unsupervised, are seduced by the improper influences of the outside environment. Unfortunately, these children may soon turn away from the path of *Torah*, to violate the sanctity of their revered parents by their reprehensible actions. The devastating results prove clearly that the parents’ presumed “sanctified” activities were not truly sanctified, but rather self-centered activities. The improper nurturing of the young and easily-influenced children by their parents is a desecration of the sanctity, not an enhancement.

As in the case of the priest’s daughter, the bad habits that we see some of our children developing may not be due to the children’s own personal shortcomings, but rather due to a failure of proper parental nurturing. The only way for the priests, parents and children, to become sanctified and remain in this pristine state is for parents to serve as sanctified examples for their children and their families and then they will see success. (**R’ Ephraim Buchwald**)

EDITORIAL AND INSIGHTS
ON THE WEEKLY MIDDAH OF ...

תפתחות

TORAH GEMS

ונקב שם ה' מות יומת רגום בו כל העדה ...
ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת (כד-טז)

When the query was posed to the Almighty about what to do with the blasphemer, - מגדף - *Hashem* responded: “*Whoever curses his G-d shall bear his sin ... He shall be stoned before the congregation ... And he who kills any man shall surely be put to death. And he who kills an animal shall make restitution, a life for a life. If a man inflicts a wound in his fellow, as he did, so shall it be done to him.*” *Hashem* instructs the people with laws concerning one who curses the Lord, and then, “in the same breath” so to speak, *Hashem* adds the law concerning a person who strikes another human being. And not only one who kills, but also one who wounds, and even one who damages the possessions of others. These sins are apparently minor in comparison to the sin of cursing the Lord; why do they seem to be lumped together?

Rabbeinu Bechaye writes: “*‘He who blasphemes the Name of Hashem shall surely be put to death,’ and right afterwards, ‘He who kills any man shall surely be put to death.’ From here our Sages deduce that whoever slaps his fellow, it is as if he had slapped the Shechinah.*” Similarly, **Rabbeinu Yosef Bechor Shor ZT”L** explains that the *Torah* is reminding us just how precious the honor of a Jew is in the eyes of *Hashem*, since He makes the same demands concerning the honor of a Jew as He does of His own honor.

On the *posuk* in *Shir Hashirim* (ד-ה) “כשני עפרים תאומי, - צבירה” - “*like two fawns, twins of a gazelle,*” Rashi interprets these words to symbolize the two *Luchos*, which contained five commandments on one side and five on the other, each commandment corresponding to a similar commandment. Thus, “לא” - “*I am Hashem, your G-d,*” corresponds to “ואכירה” - “*You shall not murder,*” for the murderer diminishes the image of the Holy One, blessed be He. This is to teach us the importance of man, created in *Hashem’s* image, who is so important in *Hashem’s* eyes, that for *Hashem*, a human being’s honor is as considerable as the Honor of Heaven.

FROM THE WELLSPRINGS OF
R’ GUTTMAN - RAMAT SHILOM

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתם את עמר התנופה (כג-טז)

If you think about it, the greatest miracle of *Yetzias Mitzrayim* was not the *makkos* nor was it the splitting of the sea. Those miracles were done by *Hashem* effortlessly. In truth, the most amazing feat was surely the fact that the Jewish people rose up from being Egyptian slaves on the lowest level of spiritual impurity, to a nation of princes reaching the loftiest level imaginable to human beings - practically angels - in only 49 days! Now that is truly incredible! How did they do that?

R’ Abraham J. Twerski Shlit’a explains that this is the power of *Sefiras Ha’omer*. It is the secret of spiritual growth that was used by the Jewish people and given to us as a *mitzvah* so that we, too, can achieve great spiritual heights.

Let us analyze this brilliant concept and derive from it the “ABC’s” of spiritual growth. **A** - The first step is to Aim for the top! In order to succeed, one must have a goal, an Aim for which he is striving. Don’t get distracted or lose sight of your goal, for then you may never get there. Next is **B** - for Baby steps. You may have a great plan but remember that that the only way to achieve it is by taking Baby steps, working on yourself slowly, one day at a time. This piecemeal approach is the way to truly acquire good *middos*. And **C** which stands for Consistency. You must stick to the plan! The *yetzer hara* will do anything to get you off track, even for one day. But you can’t let him! Don’t stop, because once you do, you begin to slip back. Being consistent and persistent are crucial in our climb to the peak of spiritual elevation. This was the secret of the Jews who stood at *Har Sinai* and this is the power of the Jewish people for all time, one that is found in the *mitzvah* of *Sefiras Ha’omer*!

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead